V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιουλίου 2018 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 26 Απριλίου 2018 στην υπόθεση T-251/15, Espírito Santo Financial (Portugal) κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-442/18 P)

(2018/C 445/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: F. Malfrère, M. Ιωαννίδης, H.-G. Kamman, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει το πρώτο σκέλος του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2018, Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA κατά ΕΚΤ, T-251/15, EU:T:2018:234·

— να απορρίψει την προσφυγή κατά το μέρος αυτής που αφορά την άρνηση της ΕΚΤ να γνωστοποιήσει το ποσό της πίστωσης που περιλαμβάνεται στα αποσπάσματα των πρακτικών της απόφασης του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ της 28ης Ιουλίου 2014·

— επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου αυτό να κρίνει επί της ουσίας·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στον πρώτο βαθμό και κατ' αναίρεση αντίδικο στα δύο τρίτα (2/3) των εξόδων της διαδικασίας, και την ΕΚΤ στο ένα τρίτο (1/3).

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος και μόνος λόγος αναιρέσεως: παράβαση του άρθρου 10, παράγραφος 4 του Καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (στο εξής: καταστατικό) και του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 2004/258 ([1]).

Η ΕΚΤ ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 10, παράγραφος 4 του καταστατικού και το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση της αποφάσεως 2004/258, καθόσον έκρινε στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, και ειδικότερα στις σκέψεις 55, 75-81, καθώς επίσης 124 και 161, ότι η διακριτική ευχέρεια του διοικητικού συμβουλίου όσον αφορά τη γνωστοποίηση των πρακτικών του «πρέπει να ασκείται τηρουμένων των όρων και των περιορισμών που καθορίζει η απόφαση 2004/258» (σκέψη 80), κάτι που, στη συγκεκριμένη υπόθεση, σημαίνει ότι η ΕΚΤ υποχρεούται να αιτιολογήσει με ποιον τρόπο η γνωστοποίηση πληροφοριών που περιλαμβάνονται σε πρακτικά εργασιών του διοικητικού συμβουλίου σχετικά με αποφάσεις του θίγει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των εργασιών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ.

Το άρθρο 10, παράγραφος 4 του καταστατικού θεσπίζει τεκμήριο περί της αναγκαιότητας τηρήσεως εμπιστευτικότητας σχετικά με πληροφορίες που αποτελούν μέρος των εργασιών του διοικητικού συμβουλίου προκειμένου να προστατεύεται η ανεξαρτησία και η αποτελεσματικότητα της ΕΚΤ. Ο εν λόγω κανόνας του πρωτογενούς δικαίου, από τον οποίο δεν μπορεί να αποκλίνει το παράγωγο δίκαιο, ισχύει επίσης για τα αποσπάσματα των πρακτικών των αποφάσεων του διοικητικού συμβουλίου. Ο ίδιος κανόνας επαναλαμβάνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση της αποφάσεως 2004/258. Από τη γενικής ισχύος αρχή της εμπιστευτικότητας των εργασιών του διοικητικού συμβουλίου, των αποφάσεών του περιλαμβανομένων, όπως αυτή θεσπίζεται στο άρθρο 10, παράγραφος 4 του καταστατικού, έπεται ότι η απόφαση της ΕΚΤ σχετικά με το αν θα δημοσιοποιήσει το αποτέλεσμα των συσκέψεών της δεν χρειάζεται να υπαχθεί στους ουσιαστικούς και διαδικαστικούς όρους της αποφάσεως 2004/258. Ειδικότερα, η ΕΚΤ δεν υποχρεούται να αιτιολογήσει για ποιους λόγους τυχόν γνωστοποίηση των εν λόγω πρακτικών του διοικητικού συμβουλίου θα έθιγε συγκεκριμένα και ουσιαστικά το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά την εμπιστευτικότητα των εργασιών των οργάνων λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ.

([1]) Απόφαση 2004/258/ΕΚ της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, της 4ης Μαρτίου 2004, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΕ 2004, L 80, σ. 42).

Αναίρεση που άσκησε την 1η Αυγούστου 2018 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 17 Μαΐου 2018 στην υπόθεση T-566/16, Josefsson κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-506/18 P)

(2018/C 445/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: Í. Ní Riagáin Düro, V. Montebello-Demogeot)

Αναιρεσίβλητος: Erik Josefsson

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·

— κατόπιν τούτου, να απορρίψει την προσφυγή·

— να ορίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα·

— να καταδικάσει τον E. Josefsson στα έξοδα της πρωτόδικης δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεώς του, το Κοινοβούλιο προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

(i) πλάνη περί το δίκαιο, παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών και έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά την κρίση ότι η απόλυση του αναιρεσίβλητου οφειλόταν στην απαίτηση πτυχίου νομικών σπουδών·

(ii) πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την κρίση ότι, πριν από την έγκριση του οργανογράμματος και την έκδοση των αποφάσεων σχετικά με αυτό και με την εκεί περιγραφή των θέσεων, ο αναιρεσίβλητος έπρεπε να έχει τύχει ακροάσεως·

(iii) παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ελλιπής αιτιολογία όσον αφορά το συμπέρασμα ότι, αν ο αναιρεσίβλητος είχε τύχει ακροάσεως ως προς το ζήτημα των νομικών σπουδών, λόγω της ακροάσεως αυτής η απόφαση που θα είχε ληφθεί εν τέλει θα ήταν πράγματι διαφορετική.